

Posudek rigorózní práce Mgr. Hany Klínkové

„Katolická moderna v zrcadle korespondence. Vzájemná korespondence Sigismunda Boušky a Jindřicha Šimona Baara z let 1892-1919“

Výzkum fenoménu tzv. Katolické moderny – hnutí reformních katolických kněží, usilujících na přelomu 19. a 20. století o modernizaci církevního života, v českých zemích konkrétně prostřednictvím snahy spojit katolickou religiozitu se soudobými uměleckými postupy – se u nás v posledních letech setkal s poměrně intenzivním zájmem různorodě zaměřených badatelů – historiků a uměnovědců. Skupina katolických modernistů, formujících se v prostředí českého fin de siècle, byla souhrnně nahlédnuta např. prostřednictvím výstavy a katalogu *Zajatci hvězd a snů. Katolická moderna a její časopis Nový život* (Musil, Roman; Filip, Aleš (eds.), Praha-Brno 2000), důležité je rovněž upozornit na monografické práce a studie Pavla Marka, Ladislava Soldána, Jaroslava Meda, M. C. Putny, Jiřího Hanuše ad., či na materiálové práce Stanislava Batůška a jiných, které soustavně mapují život a dílo Karla Dostála-Lutinova, Sigismunda Boušky, J. Š. Baara, X. Dvořáka a dalších osobností, které spoluvytvářely tento významný koncept v rámci českého uměleckého modernismu.

Svůj díl k tomuto dnes už rozsáhlému materiálu během předchozích let přidala i autorka předkládané rigorózní práce. Jejím dosavadním stěžejním tématem byla osobnost nejmúzičtějšího z členů sdružení – Sigismunda Boušky, jehož fond uložený v LA PNP zpracovala a na základě tohoto archivního výzkumu publikovala v roce 2000 v souboru *Zajatci hvězd a snů* obsáhlou studii. V předkládané práci autorka v mapování Bouškova životního a tvůrčího portrétu pokračuje, a to prostřednictvím komentované korespondence Sigismunda Boušky s významným prozaikem Katolické moderny a de facto s jejím „nejpopulárnějším“ spisovatelem Jindřichem Šimonem Baarem. Korespondence pochází z let 1892–1919 a mapuje různé fáze vývoje vztahu těchto dvou literátů. Celkem dohledáno bylo

63 kusů korespondence, což tvoří podstatný fundament pro představu o vývoji a proměnách vzájemné komunikace.

Korespondence je doprovázena přesným archivním popisem jednotlivých jednotek, zejména však rozsáhlým věcným komentářem, jež dokresluje mnohdy jen v náznaku naznačené souvislosti, rozvádí personální a lokální údaje a podnětně komentuje události a vazby, které oba aktéři v korespondenci řeší (otázky osobních stanovisek, původní umělecké práce, kněžské služby, spolupráce s periodiky, komentáře k soudobé společenské a kulturní situaci apod.)

Edice je účelně doplněna o jmenný, věcný a místní rejstřík, o přehled kněžských působišť obou aktérů; dále je tu prezentován soupis archivních materiálů ve spojitosti s osobností Sigismunda Boušky a J. Š. Baara. Nechybí ani soupis sekundární literatury a dalších pramenů.

Práce Hany Klínkové přináší ucelený a fundovaně komentovaný archivní materiál, který je rozhodně přínosný pro další výzkum fenoménu „katolické moderny“ a jenž se nesporně zužitkuje rovněž při poznávání širších kulturních kontextů a vazeb české literatury přelomu 19. a 20. století.

Rigorózní práci z výše uvedených důvodů doporučuji jako svébytný podklad pro rigorózní řízení.

Praha 31. 3. 2011

Doc. PhDr. Jan Wiendl, PhD.